

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пж 436/21
25.08.2021. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Биљане Суботић, као председника већа, судије Јасмине Ђурђевић и судије Јасминке Обућине, као чланова већа, у правној ствари тужиоца Трговинско друштво „.....“ ДОО - у стечају, МБ: са седиштем у у ул., кога заступа пуномоћник Верољуб Гудељевић, адвокат из, против тужених: 1. АА, 2. ББ, 3. ВВ, сви из, ул., које заступа пуномоћник Милош Арсић, адвокат из, ради побијања правних радњи стечајног дужника, вредност предмета спора 2.288.498,00 динара, одлучујући о жалби тужених изјављених на пресуду Привредног суда у Лесковцу 9 П 839/2018 од 29.10.2020. године, на седници већа одржаној дана 25.08.2021. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба тужених, па се пресуда Привредног суда у Лесковцу 9 П 839/2018 од 29.10.2020. године у ставу првом и четвртом, исправљена решењем Привредног суда у Лесковцу 9П. 839/2018 од 08.12.2020. године, **УКИДА** и списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно поступање.

Образложење

Првостепеном пресудом Привредног суда у Лесковцу 9 П 839/2018 од 29.10.2020. године, ставом I изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па се утврђује да не производи правно дејство у поступку стечаја код тужиоца обезбеђење које је правни претходник тужених, сада пок. ГГ из дао тужиоцу Споразумом о обезбеђењу потраживања бр. 291/2013 од 09.05.2013. године и Заложном изјавом Ов. И бр. 13807/2013 од 18.11.2013. године, на основу чега је у корист правног претходника тужених, сада пок. ГГ из, заснована извршна вансудска хипотека на непокретностима тужиоца на кат. парц. бр. уписаним у ЛН бр. катастарска општина и то: пословна зграда у, потес, приземље и спрат - пословна зграда за коју није утврђена делатност. Ставом II изреке, одбија се тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав Споразум о обезбеђењу потраживања бр. од године и Заложна изјава Ов. И.бр. од године, који су закључили правни претходници тужиоца и тужених, на основу којих је у корист тужених заснована извршна вансудска хипотека на непокретностима тужиоца на кат. парц. бр. уписаним у ЛН бр. катастарска општина Бунушевац и то: пословна зграда у, потес, приземље и спрат - пословна зграда за коју није утврђена делатност, као неоснован. Ставом III изреке, одбацује се као недозвољен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи Републичком геодетском заводу - Служба за катастар непокретности у, да изврши брисање уписаног заложног права извршне вансудске хипотеке у корист тужених у Г листу Листа непокретности бр., за катастарску

општину, док су ставом IV обавезани тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 190.970,00 динара.

Побијана одлука у ставу првом изреке пресуде је исправљена решењем Привредног суда у Лесковцу 9П. 839/2018 од 08.12.2020. године.

Благовременом жалбом, наведену одлуку у ставу првом и четвртном побијају тужени из свих законом предвиђених разлога са предлогом да другостепени суд преиначи првостепену пресуду у побијаном делу, тако што ће одбацити тужбени захтев тужиоца основом пресуђене ствари и обавезати тужиоца да туженим накнади трошкове парничног поступка или да пресуду укине у побијаном делу и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Жалбом наводе да је пресудом Привредног суда у Лесковцу П 109/2016 која је правноснажна од 05.07.2016. године а извршна од 03.08.2016. године, утврђено да је основано потраживање тужилаца а овде тужених у укупном износу од 2.967.524,62 динара, према стечајном дужнику са правом одвојеног намирења тужилаца из заложене непокретности: - Пословне зграде бр. 1, за коју није утврђена делатност, приземље и спрат, која се налази у, Потес, изграђена на кат. парцели бр., уписана у ЛН бр. КО, те тужени обавезан да ово право тужиоцима призна. Жалбом указују да је правноснажно већ утврђено потраживање тужених према тужиоцу са правом одвојеног намирења по основу истих аката, Споразума о обезбеђењу потраживања и Заложне изјаве, те истичу приговор правноснажно пресуђене ствари. Даље жалбом указују да се правноснажност везује за чињенично стање у тренутку закључења главне расправе, те је тужилац преклудира у погледу свих чињеница које до тог тренутка није изнео а могао је изнети, приговором или противтужбом. Основаност тужбеног захтева у наведеној парници би искључила основаност тужбеног захтева о коме је већ правноснажно пресуђено у парници 109/2016. Наводе да је суд одлучио мериторно по неразумљивој и непотпуној тужби, што је довело до доношења пресуде која има недостатака због којих се не може испитати, а нарочито јер је изрека пресуде неразумљива и у њој нису наведени разлози о битним чињеницама а што представља и битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Жалбом указују да заступник тужиоца подноси тужбу 24.12.2018. године, у време када је предметну непокретност већ продао и када су истекли и рокови прописани Законом о стечају за намирење различних поверилаца. Наводе да током поступка суд није утврђивао да ли су повериоци тужиоца оштећени и за који износ или су намирени, као и да суд није утврђивао, нити је дао разлоге због којих сматра да су испуњене и опште претпоставке за побијање правних радњи, сходно члану 119. Закона о стечају.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући правилност и законитост првостепене одлуке, у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба туженог основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка, прописане чланом 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Основано се жалбом тужених истиче да је пресуда у побијаном делу првог става неразумљива, да има недостатака због којих се не може испитати, па је по мишљењу другостепеног суда у том делу одлуке учињена битна повреда одредаба парничног поступка, прописана чланом 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да не производи правно дејство у поступку стечаја код тужиоца обезбеђење које је правни претходник туженог, сада пок. ГГ из, дао тужиоцу Споразум о обезбеђењу потраживања бр. ... од године и

заложном изјавом Ов. И. бр. од године, на основу чега је у корист правног претходника тужених, сада пок. ГГ из, заснована извршна вансудска хипотека на непокретностима тужиоца: Пословна зграда у, потес, приземље и спрат, пословна зграда за коју није утврђена делатност, која се налази на к.п.бр., уписана у ЛН Бр. за катастарску општину

Према стању у списима предмета између правног претходника тужиоца и тадашњег оснивача и власника сада пок. ГГ који је правни претходник тужених закључен је Споразум о обезбеђењу потраживања број дана године којим је уговорено да сада пок. ГГ има према тужиоцу потраживање у износу од 2.288.498,00 динара са законском затезном каматом на појединачне износе почевши од доспелости па до коначне исплате на основу Уговора о зајму број 31/12-12 од 31.12.2012. године, Уговора о зајму број 2/2013 од 01.04.2014. године и Уговора о зајму број 3/2013 од 03.04.2013. године и којим је уговорено обезбеђење наведеног потраживања, на тај начин што ће исто дати тужилац конституисањем zaloжног права на непокретности-једностране, извршне вансудске хипотеке у корист правног претходника тужених сада пок. ГГ и то на непокретностима уписаним у лист непокретности број за катастарску општину на парцели, пословна зграда за коју није утврђена делатност, потес у року од 15 дана од дана закључења споразума. Према стању у списима правни претходник тужиоца дао је Заложну изјаву Ов.И.бр. ... од године на основу које је у корист правног претходника тужених сада пок. ГГ из ... заснована извршна вансудска хипотека на непокретности тужиоца: пословна зграда у, потес, приземље и спрат - пословна зграда за коју није утврђена делатност, која се налази на катастарској парцели бр. уписана у лист непокретности бр. за катастарску општину

У току првостепеног поступка првостепени суд је утврдио да је стечајни поступак над тужиоцем отворен Решењем Привредног суда у Лесковцу Ст. бр. 3/2015 од 20.03.2015. године а по предлогу предлагача од 28.01.2015. године као и да је тужилац по извештају Народне банке био у блокади почевши од 05.06.2013. године.

Из стања у списима произилази да је пресудом Привредног суда у Лесковцу П.бр. 109/2016 од 21.04.2016. године усвојен тужбени захтев овде тужених и утврђено да је основано потраживање овде тужених, према овде тужиоцу, у укупном износу од 2.967.524,62 динара, од чега износ од 2.288.498,00 динара по основу главног дуга, износ од 674.026,62 динара по основу камате, са правом одвојеног намирења тужилаца из заложене непокретности: - Пословне зграде бр. 1, за коју није утврђена делатност, приземље и спрат, која се налази у, Потес, изграђена на кат. парцели бр., уписана у ЛН бр. КО

Првостепени суд закључује да су сагласно одредби члана 123. став 2. Закона о стечају и члана 127. став 2. Закона о стечају, испуњени услови за побијање правних радњи стечајног дужника, налазећи да се у конкретном случају побија обезбеђење које је дато на основу два правна посла, да је циљ оба правна посла било обезбеђење потраживања правног претходника тужених који је настао на основу: - Уговора о зајму бр. 31/12-12 од 31.12.2012. године, Уговора о зајму бр. 2/2013 од 01.04.2013. године и Уговора о зајму бр. 3/2013 од 03.04.2013. године, које по становишту првостепеног суда представљају зајам, у смислу члана 123. став 2. Закона о стечају, као и да су услови за пуноважност давања обезбеђења на основу два наведена правна посла били испуњени када је хипотека уписана у јавне књиге дана 18.11.2013. године, јер је у тренутку уписа хипотеке тужилац већ био трајно неспособан за плаћање у смислу Закона о стечају, с обзиром да је према извештају НБС био у блокади почевши од дана 05.06.2013. године.

Овакав закључак првостепеног суда се не може за сада прихватити.

Несновано се жалбом туженог указује да суд није правилно ценио приговор пресуђене ствари у току поступка.

Правилно закључује првостепени суд, да наведена правна ствар није већ правноснажно пресуђена пресудом Привредног суда у Лесковцу П бр. 109/2016 од 21.04.2016. године, с обзиром да се тужбом тужиоца побија обезбеђење које је тужилац пре отварања стечаја дао за дуг-гачније зајам, у смислу члана 123. став 2. Закона о стечају, док је у предмету суда П бр. 109/2016 предмет тужбеног захтева тужених утврђење оспореног потраживања у стечајном поступку у смислу одредбе члана 117. Закона о стечају, те у конкретном случају не постоји идентитет тужбених захтева, као један од услова за постојање правноснажно пресуђене ствари.

Међутим, основано се наводима жалбе указује да је стечајни управник могао приговором или противтужбом у правноснажно окончаном парничном поступку да истакне захтев за побијање правних радњи стечајног дужника које представљају основ различног права тужених, а што првостепени суд није ценио.

Основано се наводима жалбе указује да је првостепени суд био дужан сагласно одредби члана 194. став 2. Закона о парничном поступку, ценити правни интерес тужиоца за подношење утврђујуће тужбе. Код ове врсте правне заштите не предпоставља се правни интерес тужиоца за подношење тужбе. Он мора бити доказан. У случају да суд установи да тужилац нема правни интерес за овом врстом правне заштите, одбациће тужбу.

Одредбом члана 118. став 3. Закона о стечају („Службени гласник РС“ број 104/2009, 99/2011-др.закон, 71/2012-одлука УС, 83/2014) прописано је да правноснажна одлука о оспореном потраживању има дејство према стечајном дужнику и према свим повериоцима стечајног дужника.

Имајући у виду наведене законске одредбе правноснажна пресуда Привредног суда у Лесковцу П.бр. 109/2016 од 21.04.2016. године којом је усвојен тужбени захтев овде тужених и утврђено да је основано потраживање овде тужених, према овде тужиоцу, у укупном износу од 2.967.524,62 динара, од чега износ од 2.288.498,00 динара по основу главног дуга, износ од 674.026,62 динара по основу камате, са правом одвојеног намирења тужилаца из заложене непокретности, обавезујућа је за стечајног дужника и има дејство према свим повериоцима стечајног дужника.

Имајући у виду наведено произилази да првостепени суд није ценио правни интерес тужиоца за подношење тужбе.

Такође основано се наводима жалбе указује да првостепени суд није ценио испуњеност ни општих претпоставки за побијање правних радњи, сходно члану 119. Закона о стечају.

Посебно да у стечајном маси нема довољно имовине за потпуно намирење стечајних поверилаца, као и да се побојне тужбе по одредбама Закона могу поднети од дана отварања стечајног поступка до дана одржавања рочишта за главну деобу.

Имајући у виду све напред наведено, то је другостепени суд применом одредби члана 391. став 1. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци решења.

Одлука о трошковима је укинута, имајући у виду да ће иста у потпуности зависити након одлучивања о преосталом делу тужбеног захтева за који је суд укинуо пресуду и вратио је на поновно поступање, па ће након окончања у поновљеном поступку суд донети нову одлуку о парничним трошковима.

У поновљеном поступку првостепени суд ће у свему поступити по примедбама из другостепеног решења, најпре ће ценити правни интерес тужиоца за подношење тужбе за утврђење, сагласно одредби члана 194. Закона о парничном поступку, па зависно од наведене оцене донети одлуку. Уколико нађе да постоји правни интерес за подношење тужбе цениће све предуслове као и опште услове за побијање правних

радњи стечајног дужника прописане одредбом члана 119. и 123. Закона о стечају при чему ће у виду имати и одредбу члана 118. Закона о стечају, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку.

ЈЂ/ББ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Биљана Суботић, с.р.

За тачност отправка